

докато най-сетне съ топоветѣ турцитѣ принуждаватъ борцитѣ да се оттеглятъ въ града. Затулени задъ зидове, задъ дървета, огради, стени и други предмети, панагюрци отчаяно защищаватъ домоветѣ си, но турцитѣ съ грамадни сили настѣпватъ и навлизатъ, та подпалятъ града. Въ тази минута настѣпва ужасенъ адъ, въ който загиватъ хиляди турци, но и много възстаници, жени, деца, старци. . . Черешовитѣ топчета, поставени на бърдото, не можаха нищо да направятъ на чиличенитѣ турски топове. Башибозуци и турски войници тичатъ съ голи ножове като бѣсни по улицитѣ, убиватъ кого де срещнатъ, влизатъ въ кѣщитѣ, грабятъ пари, дрехи, храна. . .

Райна стига бащината си кѣща. Скрива се вътре. Баща ѝ свещеникъ Георги Футековъ излиза дано умиловити турцитѣ да пощадятъ домашнитѣ. Единъ турчинъ се цели въ него. Децата гледатъ отъ прозореца. Пушката пуква и свещеникътъ рухва на земята мъртъвъ. Благиятъ баща стѣне: — Простете, деца, приемете благословение. Азъ отивамъ.

Майката, Райна и братчето ѝ се спускатъ презъ тайна врата у съседитѣ, бѣгатъ и се криятъ. Стигатъ единъ дворъ, пѣленъ съ жени и деца, повечето отъ селата. Една жена тича при Райна и вика: бѣгай, турцитѣ те дирятъ. Войници претърсватъ. Райна веднага измолва отъ една селянка селски дрехи, облича се въ тѣхъ, намазва лицето си съ сажди и така се промѣква между турцитѣ и се скрива въ тайно мѣсто, гдето гладна и жедна прекарва 25 дни. Афѣзъ паша самъ съ войници ходи отъ кѣща въ кѣща да дири Райна. Турски команди кръстосватъ навсѣкжде. Но тя се спасява. Афѣзъ паша заминава съ голѣмата войска за Копривщица. Въ Панагюрище остава полковникъ (бимбашия). Единъ день турцитѣ внезапно обикалятъ Райнината кѣща, която не била изгорена, хващатъ Райна и я отвеждатъ при полковника. Бодро Райна се покачва по-стѣлбата и застава на чардака, гдето на меки постели се изтѣгатъ турцитѣ.